

M A L D A G I R I O J E

LLKS Žemaičių Apygardos Visuomeninės
Minties O r g a n a s

Nr.1/11/

1951 m. sausis

Prabėgo šeši antrojoje raudonojo tirono okupacijoje ir vergijoje metai. Jie nusinešė su savimi daug pralieto kraujo ir daug aukų. Motinos, sesės ir šeimos praliejo daug ašarų, iškentėjo daug kančių tardymuose, kalėjimuose ir ištėrinime.

Lietuviai patrijotai, pastebėję, kaip kraštas okupuotas ir tautiečių išgamų naikinamas, apsiginklavė ir išėjo partizanų keliu. Susijungė į būrius, vedė prieš juos ginklu, spauda ir gyvu žodžiu kovą. Didesnė dalis lietuvių juos remia ir talkininkauja. Ūkininkas, priešindamasis stoti į kolchozą, nori išlaikyti nesugriautą ūkį, irankius ir gyvulius. Darbininkai, netekę normalaus uždarbio ir pragyvenimo, remia laisvės kovotojus ir laukia, kad ta vergovė greičiau iš mūsų krašto išnyktų.

Kiekvienais metais, baigdami senuosius ir pradėdami naujuosius, su širdgėla klausiamo, kada laisvasis pasaulis supras mūsų kovas ir kančias ir kada įvertins komunistų daromas niekšybes tautoms, kuris naikina jų kultūrinę vertybę, žaloja tautų dvasią ir kada pradės kovą jo sunaikinimui.

Bėga metai. Vieni pasibaigia, stoja kiti. Tų metų bėgyje, tirpstant laisvės kovotojų siluetams, stebėjom, kaip iš lengvo, palaipsniui keitėsi pasaulio politika: buvusieji sąjungininkai pasidarė priešai. Pradžioje vyko diplomatinis karas, kuris prasidėjus karui Korėjoje, virto ginkuotu karu. Susidarė du pa-

fw.27 55

sauliai: Rytų - komunistinis ir Vakarų - demokratinis. Rytų pasauliui vadovauja Maskvos tironai per MVD, NGB ir čekistus, kuriuos pasodino savo pavergtose valstybėse į valdžią. Vakarų pasauliui vadovauja JAV, kurios pačios ginklu iškovojo sau laisvę ir nepriklausomybę. Šiandien jos dėda pastangas, ir išteklius bei žmonių aukas, kad sunaikintų komunizmą ir pasaulį išvadavus iš Kremliaus tironų priešpaudos, kurie paėmė visas tarptautines teises, kur žmogus laikomas žemiau gyvulio, o asmuo ir tikėjimo laisvė visai panaikinta.

Partizaninę kovą dėl laisvės pradėjome dar tuo laiku, kada dabartiniai pasaulių vadai buvo sąjungininkai. Tačiau jautėme, kad pasaulyje komunizmas ir demokratija kartu negali egzistuoti. Susiorganizavę susijungėme į vieną Laisvės Kovos Sąjūdį, po viena vadovybe, kad reikiamu momentu, laisvės vadai išsikiš, kartu su visą pasaulia sukiltume komunizmą sunaikinti.

Tikėjome, kad 1950-ji metai atneš komunizmui pražūtį, o pavergtoms tautoms laisvę. Liepos mėnesį tas mūsų viltis sustiprino prasidėjęs karas Korėjoje, komunistams užpuolus pietų Korėją. Laisvo pasaulio tautos suprato komunizmo žala, susijungė ir pastėjo jam kelią.

Karas pareikalavo milijonus karių ir, net visai nekaltų žmonių, senelių ir vaikų gyvybių. Tačiau, tomis aukomis gražins laisvę šimtams milijonų pavergtiems.

Šeštas mėnuo kaip Tolinuose Rytuose vyks ta ginkluotos kovos tarp dviejų pasaulių. Artimoje ateityje laukiame prasidedant invazijos ir vakaruose, nes rusai Rytų Vokietiją paruošia placdarmu prieš Vakarų pasaulį. Iš kitos pusės: Eisenhaueris, kuris psakirtas Europos Sąnybos vadu, vykdo kariuomenės pergrupavimus. Prez. Trumanas Naujų Metų proga pasakė: "Pasau-

lio taika ir pavergtų tautų laisvė bus atsiectos 1951 metais". Vakarų Vokietijos vadas Adenaueris Kalėdų proga pasakė: "Vakarų Vokietija turi išvaduoti Rytų Vokietiją". Balkanuose paruoštos didžiulės armijos ir naujos komunistų kinų ofensyvos Korėjoje rodo, kad karas Europoje turi išiliepanoti netolimoje ateityje.

1951 metais atneš laisvę, bet jie pareikalaus iš mūsų daug naujų kovų, aukų ir rūpesčių. Okupantas, būdamas mirties agonijoje, insiūžiauriausių priemonių: pirmiausia stengsis sunaikinti LLKS, kad užtikrintų sau ramų užnugarį. Apginkluos ir įpareigos komjaunuolius, šnipus ir jiems patikimus, kad sekty ir naikintų visus jiems nepatikimus asmenis. Komunizmo tikslas - išnaikinti tautas. Lietuvai, tu turitām būti apdairus ir iš anks to tam pasiruošęs. Vakarų Lietuvos vado pasakyti žodžiai: "Būkime budrus ir neužsnūskime saulei betekant: priešas, juk auštant dažniausiai užpuola".

Šis karas įvyks žiauriausias, negu iki šiol buvo karai, nes jam paruošti vandenilio, atomo, raketiniai ir kiti įvairūs nauji ginklai. Daugelis fabriky, į kuriuos neįleidžiamas joks pažalinis asmuo, gamina įvairias dujas ir bakterijas, karui. Šiame kare su karais žūs lygiai ir civiliai gyventojai, nes atomas, bakterijos ir dujos naikina viską, kas yra ant žemės paviršiaus. Bus ne viena valstybė, kurios vietoje gražių miestų ir kaimų stūksos tik uolos ir akmenų krūvos, o tas baisus komunizmo ir demokratijos kare vaizdas eis iš lūpų į lūpas perduodamas kartų kartoms. Tas ~~vaizdas~~ ateityje tirs mokslai inka ir istorikai, įvertinimui ir istorijose parvaizduoti to baisaus genocido darbus ir jo žuvimą pasekmes.

Li tuva, nors stovi ant šių dviejų galių karo tako, tačiau neturėdama karui strateginių

pukty ir baisaus atomo ar bakterijų, gali likti nepaliesta; tačiau netikėtumų gali būti visur ir visada.

Pradedant naujus metus sveikinu visus laisvės kovotojus: partizanus, partizanes, bičiulius, talkininkus, pagrindinės spaudos bendradarbius ir romėjus, taip pat užsienyje lietuvius, vedančius kovą dėl tautos laisvės ir visus geros valios lietuvius, kurie vienokiu ar kitokiu būdu prisidoda prie vedamos kovos dėl išsilaisvinimo.

Kviečiu susiprasti ir grįžtiį padoraus, Tėvynę mylinčio lietuvių gyvenimą tiems, kurie nepriklausomybės laikais dėjęs esą patriotai, o užėjus okupantui, dėl susidarymą karjeros, tūpčiojate apie jį. Per mokyklas ir susirinkimus nuodijate jaunųjų dvasią: atsisakyti tėvų tradicijų ir meilės savo kraštui. Ar ne jūs nepriklausomybės laikais prie paminklų kalbėjote: "Lietuvi, tie paminklai primena kovas dėl laisvės, čia Nežinomo Kareivio kapas, čia ilsisi dąvyrių palaikai". Dabar savo ranka at nurodydami kit-tiems tuos pačius paminklus griunate, o jų vieton pastatytus mūsų tautos pavergėjų stabas liepiate garbinti, jiems lenktis, o kas mūsų per kovas ir aukas įgyta - pamiršti. Ne. Tuo jūs iš kovojančio dėl laisvės lietuvių širdies nėkadą neišrausite, nes meilė savam kraštui užsigrūdinusi okupantų priespaudoje: kovose, kalėjimuose ir ištėnimuose. Išnešime mes ją tyra, skaisčią laisvam gyvenimui. O jūs liksite, kaip sudėvėtas ir niekam nereikalingas drebužis, nušviestas į šiukšlyną.

Kol dar neužsitraukėte tautos keršto, kviečiu jus jungtis į vieną tautos kamieną bendrai kovai prieš pavergėjus, prieš visą tautų išgamas ir tautinių idėjų niekintojus.

ŽEMAIČIŲ APYKARDOS
V a d a s

.....

NAUJIEJI METAI

Naujieji Metai atkeliavo
 Apipustyti, Kravini...
 Kur tavo džiaugsmas, laimė tavo,
 Kodėl laukiais niurus eini?

Kodėl piktai sukastos lūpos,
 Flaukai padriko, suveltai,
 Kodėl nežaidies kovoje suklupes.
 Neįauk dalia tokia karti.

Kodėl eini per mūsų šalį
 Ir šluostai ašaras gailiai,
 Ar gaila vienišo borželio,
 Ar gaila lauko drėbulės.

Nenušmišk, ne tiek praėjo
 Naujųjų Metų taie laukiais...
 O dienos vargą sėte sėjo,
 O plaukia sielvartas miškais.

Išėjo broliai gint Tėvynės
 Jų kraujas sruvo upeliu...
 Jie samanos miške sumynė
 O nepasakė: "Negalia"...

Gal būt, tie metai paskutiniai -
 Žudynių, sielvarto, kančios.
 Gal tu išgerai taure vyno
 Už laisvę Lietuvos brangios.

Nors atėjai krauju apkepęs
 Primsim tokį koks esi.
 Viešėk ir būk mūsų svečias
 Tu naujas žemės debesy.

Bet tu mums būsi paskutinis -
 Kančių ir ašarų veronė
 Ir vėl žydės, klestės Tėvynė
 Ir vėl jos akys lyg gelė.

.....

POGRINDŽIO REIKŠMĖ

Nors jau septyni metai, kai sugrižo mūsų šalies raudonasis engėjas ir atėmė visas mūsų žmoniškąsias teises, bet neretai tenka sutikti tiek kaime, tiek mieste, net ir inteligentų tarpe žmonių, galvojančių, kad Lietuvai pagrindis opas nereikalingas ir net tautai šalingas, nes per jį, esą, depresuojama nemaža žmonių. Butų galima šia nagrinėti šios be galo klaidingos galvosenos, bet, pirma, kiekviena šalin-ga mintis, tartum, mažytis, į kūną patekęs, nuody kiekis, yra išnėšiojamas ne visą tautos organizmą ir nuodija jos samonę; antra, mūsų tauta yra labai mažytė, todėl turime branginti kiekvieną tautietį ir visomis priemonėmis ko-voti, kad jis grižtų į tinkamą kelią, auskai-drinti jo tautinį sąmoningumą, kol jis dar nėra tautai galutinai žuvęs; trečia, dažnai kiek-vienas, žmonėse sklindanti, mintis bei pažiū-ra turi savo sąmoningą pradžią, būtent: yra kieno nors tyčia paleista todėl, tenenusistebi šių eilučių skaitytojas, kad pagrindžio spau-doje nagrinėjamas toks klausimas.

Jeigu ši mintis yra kieno nors paleista, tai vien mūsų mirtino ir klastingo priešo, nes tik jam vienam ji gali būti naudinga. O jeigu kas nors pats savaimo pradėjo taip galvoti ir kalbėdamas skleidžia tokią pažiūrą, tai jis labai pasitarnauja mūsų šalies sąaugiojans. Tad abiem atvejais su šia mintimi reikia kovoti.

Visų pirmausia nepamirškime, kad pagrindis/ar partizanų veikla/ yra organizuotas tau-tos kovai dėl laisvės. Šios organizuotos kovos moralinė reikšmė yra be galo didelė. Žinome, kad užsienyje, laisvose šalyse, yra mūsų pabėgėlių komitetai bei įvairūs sambūriai ir net mūsų omi-gracinė vyriausybė, kurie visi kovoja dėl mūsų tautos laisvės. Tad faktas, jog pavergtame krašte yra partizanų veikla, organizuotas pogrindis, labai padeda tiems mūsų emigraciniams

veikėjams. Pogrindis yra visos tautos valios reiškėjas pasaulyje akyse; pogrindžio veiksmas, kova su priešais yra lyg demonstravimas visam pasauliui, jog Lietuva nesutinka būti bolševikinė, jog ji pasiryžusi kautis žūtubūtinę kovą norėdama išsivaduoti iš okupacijos jungo. Pogrindis tai organizuota geriausių tautos sūnų ir dukrų kovą ir protestas prieš smurtą. Geriausių tautos prasme, kad tie žmonės kovodami labai nelygią kovą, išsižadėdami visko, vien Tėvynės meilės vedami; dėl tautos laisvės pasiryžę kiekvieną mirksnį paaukoti savo gyvybę. Tai tik komunistai ir ypatingi jų saugumo ministerijos organai leidžia mūsų tarpe mintį, kad Lietuvoje nesą jokio organizuoto pogrindžio, o vien nuo tarybinės valdžios besislapstančių būreliai.

Patys žinome, ypač kaime gyventojai, jog kažkas leidžia pogrindžio laikraščius, kad žuvus viename bei keliems kovotojams į jų vietą atsikviesti nauji partizanai. Ar tai būtų galima, jei čia nebūtų organizacijos ir geros organizacijos. Ne, tai padaryti būtų neįmanoma, be to, jei nebūtų vieningo pogrindžio, pavieniai veikiantys partizanų būrius priešais senai būtų sunaikinęs. O dabar pogrindžio jėgos, norė ir daug kovotojų žūvą, nemenksta, bet stiprėja. Tada rodo, kad mūsų pogrindis gerai organizuotas ir tai labai nemalonu mūsų mirtinam priešui. Tai kokiam gali būti nauda iš tos organizacijos?

Pirmiausia, jie skleidžia bei puoselėja pogrindžio spaudą ir šiaip jau vien pačiu savo buvimu, laisvės mintį. Laisvė žmogui yra tiek pat reikalinga, kaip paukščiui erdvė; žuvei vanduo. Atrodo, nereikėtų čia ko aiškinti. Bet, deja, kiekvienoje tautoje atsiranda žmonių, tiek mokytojų, tiek paprastų, kurie rūpinasi vien gražiai apsirengti, skaniai pavėlgyti, ir išigerti. Jiems laisvė nebrangi. Todėl jie nebeteikia savo žmoniško orumo ir virsta pahašūsiais penimas kiaules. Tai šitokiems ir tenka aiškinti, jog ne laikas

žmogaus gyvenimas yra bevertis, jog ^aaisvė yra brangiau už gyvybę.

Kai žmogus keliauja per visišką tamsą, kai ji apima nežinios baimė, tada mažytis, kad ir toli mirksiąs žiburėlis jį labai nuramina. Mūsų tautą apgaubusios siaubingos nakties žiburėlis ir yra pagrindis. Jis paguodžia kenčiantį žmogų ir suteikia jam vilties; jis yra jo moralinė parama.

Daugelis žino, kiek partizanai apmašino uolių saugumiečių, emvedininkų, kankeusių mūsų žmones, kiek nutildė aylinkių bei valsčių pardsdavusių pirmininkų. Kiek būtų per juos nukentę žmoniai.

Jei šalies žemės ūkio sukolektyvinimas iki šiol dar nebaigtas, tai čia taip pat daug nusipelnė mūsų partizanai. Kiek jie sudraudė kolchozų pirmininkų bei per savo neišmanymą ar baimę kolūkius stojančių ūkininkų, kiek čia išplatinta atsišaukimų.

-Bet užvis svarbiausia, kad pagrindis yra būsimoms laisvės kovoms reikalingu ginkluotų pajėgų branduolys. Esant reikalui, jis per trumpą laiką gali labai išsiplėsti, padidėti; čia itin svarbu, kad turimė organizacija, būsimos kapiuomenės užuomazga. Galime būti tikri, jog ir daug jėgų suorganizuotų **laisvosios tautos raudonajam** bestijai sunaikinti, bet jų vienybę neužteks. Kiekviena tauta turės paaukoti savo laisvės auką. Dar neatėjo tas metas, kada pagrindis galės efektingai pasirodyti. O darbo bus. Pavyzdžiui: kai besitraukiančių bolševikinių gaujų užpildinėjami tautiečiai bėgs ieškoti partizanų pagalbos, maldaus apginti ir patys stos į jų gretas. Štai tada visiems, dabar nesuprantantiems, bus akivaizdžiai aišku, kaip svarbu turėti organizuotą kovinę jėgą. kaip bus reikalingas tvirtas pagrindis.

Tad pasistenkime laiku suprasti pagrindžio reikšmę ir jam kuo galėdami padėti.

/Iš "Partizano Nr.8/12/

PARTIZANŲ KRAUJAS

Nulingavó varnų gijos
Damažu...
Ar gėlė prie dulksvo kelio
Negraži?

Ar tas kraujas ant dirvonų
Neskaistus?
Taip...Skaištesnio už šį kraują
Nebebus...

Rausvas kraujas partizanų
Išsilios...
Vėl Tėvynei laisvės gėlės
Sužydės...

Sužydės rudi dirvonai
Atgalios.
Linksmas vėjas išgaplaukis
Vėl ulios.

Gimtą kraštą partizanai
Išvaduos.
Laisvės gėlės vietoj ktaujo
Sužaliuos.

.....

P a š v a i s t ė

"Mėntok prieš Aukščiausią
Tėvynę brangiausią
Nes viską pas Dievą gali".

Mažytė; bet graži mūsų Tėvynė Lietuva. Miš-
kaiš apaugę kalneliai švelniū savo melsvunu iš
tolo traukia praėivio akis. Dar toliau paėjus
motosi vingiuoja upeliai, prieš saulę blizga
ežerai. Tikrai graži mūsų Lietuva. Tačiau, deja,
ji yra žaizduota ir kenčianti. Liūdna daros pri-
siminus, kiek daug geriausių dukrų ir sūnų iš-
tremta į šaltuosius tolius, kiek daug kenčia
ir miršta kalėjimuose. Dar liūdnaiau, kad atsirat
da tautiečių, pamirštančių Dievą, Tėvynę, parei-
gas jai ir net pereinančių į priešo pusę. Kas-

diena barbarai gudrėja, naujų "tobulesnių" priemonių randa lietuvių dvasiai pavergti. Net vadinamoje tarybų Lietuvoje lietuvis maža kur tegali pasiroikėti, nes reikia užleisti vietą "Bolševikinėm" respublikoms ir "šlovingajai" rusų tautai. Skaudu ir kaktu darosi pagalvojus, kaip išdavikas lietuvis vergiškai linkčioja pasipūtusiam rusui ar žydai ir stengiasi kalbėti rusiškai, nors rusas supranta ir lietuviškai.

Mūsų religija irgi smarkiai persekiojama. Kad jai pakonkti barbarai negerbia nei senų paminklų, nei puikios architektūros. Jie uždarinėja bažnyčias, katedras; sprogdina religinius ir tautinius paminklus, kurie puošia mūsų kraštą. Matyti, labai piktno "liaudį" Trijų Kryžių kalno kryžiai, iškilę virš sostinės, todėl pasistengė juos sunaikinti. Ar čia ne barbarizmas?! Kiekvienas bolševikinis laikraštis smerkia ir demaskuoja dvasiškiją. Daugelyje dramų skirta vietos dvasiškijai pajuokti. Deja, mūsų tautiečiai jas stebėdami, juokiasi kartu su tais, kurie iš mūsų juokiasi. Argi ne gėda? Juk pasidarysime panašūs į bezdžiones, kurios tik kitus pamėgdžioja, nežiūrėdamos, ar tai yra gera ar bloga. Kaskart vis labiau nyksta mūsų krašte dvasiškija. Bažnyčios irgi proporcingai tuštėja. Daugelis smaginasi degtine, nes tikisi nuskandinsią skausmus. Nedorovė irgi smarkiu tempu plečiasi kaime, nebekalbant apie miestą. Tyrą jaunatvišką džiaugsmą ima stelbti nedorovingi girtų pasilinksminimai. Juk tai baisi lietuvių tautos nykimo tragedija.

Bot nenusiminkime, Nesugniuškime, nenuleis-

kime rankų. Greta visų blogybių yra dar daug gero, bent gerų norų taisyti. Dar Lietuvai tebešviečia Aušros Vartų Panelė, dar tebelaimina Šiluvos Dievo Motina. Tegu visos lietuvių maldos būna į Ją nukreiptos. Ji Lietuvos Karalienė užtars savo tautą ir išves į laisvę, kurią

taip greit prarādome. Vēl Gedemino pilyje iškils trispalvė, vēl nuskambēs "Maryja, Maryja", ir aidint Lietuvių tautos himni laisvės angelas vēl sutraukys grandines.

.....

Pr t. K o v a s

BUNKERY

Naktis, diena - visvien tās pats,
Tik šaltos niūrios sienos.
Per visā nakt kalbējom mes,
Draugai vienas idējas.

Ir ēvakēs mirgančioj šviesoj
Veidai visu išbale,
Ir spindi pyktis iš akiu,
Ir kerštas už šia dalia.

Ir vienas tarē: "Na, draugai,
Ramiās dienas pametē,
Gal ryt pro bunkerio duris
Ķia mums Ķmes granatā.

Gal ryt atklydusi kulka
Ķemigs mums Ķ krūtine,
Gal mīrsim atvirom akim
Už kenčiančią Tēvyne.

Bet mes nebūsimo tokiais
Svyruojančiais - nebūsim.
Nelinksim siaučiančioj audroj
Nelinksim ir nelūšim.

Gal būt, jau mes ir neilgai
Miškų takus bomīnsim,
Todēl, kol esam Ķia visi,
Mes priesaikā priīmsim.

Ķei liksim bent vienas mes
Laisvam rytui švītant,
Užgriīsim bunkerī tadā
Ir ažuolā sodīnsim.

Kur šito bunkerio anga
Kuri dabar mus dengia,
Tęsauga ažuolas stiprus
Ir stiepias į padangę.

Tegu siūvoja dienomis
Ir naktimis žvaigždėtom,
Tegu jis kalba, mini vis,
Kaip mes dabar kovojam.

Tegu pasaulis sužinos,
Kaip buvo laisvės laukta,
Kaip mirėme kovos lauke,
Už savo brangią tautą".

Ir žemėj, bunkery tamsiam,
Klaikioam akim bemiegėm,
Visi iškelėm rankas,
Visi tvirtai prisiekėm.

.....
Tamsiojo miško vidury
Atverta bunkerio anga...
Veltui belaukia jis draugų, -
Negriš jie niekada.

Tekėjo saulė už miškų
Rausvom šviesos kaskadom
Kai jie visi kovos lauke
Sau žiauria mirtį rado.

Po žemę vienas aš blaškaus,
Juodajam vargū žydint,
Gal aš tik dėl to likau,
Kad priesaiką įvykdyti...

BALTIJOS DAINA

Vakaruose Baltija, nežemiai blaškydamos skalauja smėlėtus krantus. Išdykėlės bangos ritas ir ritas, o jų ošimė girdisi liūdna rau-
da. Kodėl Baltija šiandien paniurusi, kodėl ji, lyg kūdikis, skundžiasi, dejuoja. Koks skausmas palietė jos šaltąsias gelmes. Kaip neverks senoji jūra, mūsų prabočių žygių liūdininkė, kad šiandien jos vanduo sūrus ne tiek nuo ištirpusios druskos, kiek nuo lietuvių kraujo ir ašarų.

Per plačius laukus, aplenkdamas kalvas, vingiuoje mūsų upių senelis Nemunas. Jo gelmėse spindi ašara kaunietės motinos, išleidusios savo sūnų partizanų būrin. Ši ašara bli blizga brlijantu, tai džiaugšmo ašara motinos, kurios sūnus neišėjo išgamos keliais, bet pasirinko garbingą partizano vardą ir kovą prieš priespaudą. Nemunas nešasi su savim ašarą mergaitės, kurios mylimąjį nužudė bolševikai. Jis neša daugybę ašarų tų lietuvių, kurių artimieji kenčia tolimame Sibire. Nemunu plaukia narsaus partizano, kuris nepanorėjo gyvas pasiduoti priešui ir žužėistas pasirinko šaltąjį griautą mirties batalu, sukrešėjęs kraujas...

O Baltija, lyg gerojė motulė, ištiesus rankas priima kruvinąjį Nemuno vandenį į savo glėbį ir gailiai gailiai pravirksta. Nepagudžia jos nei žuvėdrų klyksmai, nei aitrūs mariakų keiksmai, nei rusiška smarve dvokiantys "naujosios technikos" išglėrę laivapalaidai, skaudžiai skrodžia jos ledinę krūtinę.

Tiktai naktų glūdumoje iš girioš tamsos pakyla partizano šešėlis ir ištiesęs rankas Vakarų link prabyla:

-Neliūdėk, motule Baltija. Mes išvaduosime tavo žemę iš nuožnios priespaudos.

Jaunuolis ar jaunuolė, suklupe ant balto

pajūrio smėlio su ašarom akyse ir degančia širdimi prisiekia:

-Atkeršysin, motule Baltija, už tavo kančias.

Po kryžiumi suklūpusi motina su malda lūpose kartoja:

-Tau Tėvyne, pasaukojau savo dviejų sūnų gyvybes. Tegų jų pralietas kraujas bus atpirkimo auka mūsų tautai.

O Baltija, dėkinga savosios žemės sūnams, sualsuoja pilną krūtine, pritardama grįžtančiai laisvės dienai.

-Tač, neklauskite, kodėl Baltija, užgesus paskutiniems uosto žibūriams, taip paslaptinai ošia. Ji seka pasakas suklūpusiems laisvės kovojė didvyriams, kurių kapus žino nebent vėjas. Ji guodžia skausmo iškenkintus motinų širdis, Ji ramina mergeles, netekusias mylimųjų. O jai kartais ima jūra šiurpiai staugdama daužyti krantus, tada ji slepia savyje nuožmų kerštą priešui, tada ji prenašauja mums laisvės rytą, tada Baltija dainuoja didingą laisvės dainą.

.....
V i l n e l e
PAVERGTAI TĖVINEI

Veržiasi Nemuno gilūs sriauni vandėnai,
Šniokščia bangos Nevėžio, puotoja.
Ji trapi ir silpna. lyg nulaužta gelė
Po audrom ir žaibais atsistojo.

Išdraikytų plaukų geltoni garbiniai
Vėjo dūaikomi pynės, pšasdėjo...
-Kur nueiti...Pradingti, pradingti vienai.
Kojos kruvinos, gelė, perštėjo...

Gal priglausė nūnai tu berželij laukų,
Gal pridengsi išvargusi kūnė,
Tarp ugnies ir kraujo man be galo baugu...
Man baugu keršto žaibo, perkūno...

Palūkēk, o brēngi mēlynake šaliē,
Priglauski prie beržo kamiēno ...
Greit alsuosi laisva, tavo rūbai žali
Džiugins širdi, ne vieno, ^m/vieno...

Gauskit Nomun, gilūs sriami vandenai,
Baltija plauk īsiutusi krahta.
Už gyvenimā, laisvę ir laimę v isi
Kas tik tėviškės skausmā sūpranta.

D i p l o m a t a s

ŽYDAI IR BOLŠEVIZMAS

Žydai, turėdami savo atskirus papročius, savitą būdą, ir tikyba, kad ir būdami išblaškytā po visą pasaulį, neasināliuojas, nenutausta, dėl to jų tauta neišnyksta. Nors kai kuriuose kraštuose, ypač hitlerinėje Vokietijoje žydai buvo labai persekiojami. Tačiau žydų pasaulyje yra dar keliasdešimt milijonų ir neatrodo, kad jie išnyktų/Bent artimiausiais šimtmečiais/.

Kodėl žydai SSSR vaidina pirmąjį vaidmenį veik visose srityse. Būdami iš prigimties individualistai, gėbūs turtui ir norėdami užsigarantuoti sau egzistenciją SSSR žydai yra įsiskverbę į vadovaujančius postus ir ~~į~~ tokias kur jų būdo savybėms geriausia galima pasireikšti. Dėl to tad priešaščių šiandien matome mes žydus politbiūre, ministrų taryboje, finansuose, pramonėj ir kt. Netruksta jų ir NGB bei MVD organuose, nes čia jie galingiausi.

Užsienyje žydai veik išimtinai yra kapitalistinės santvarkos šalininkai ir komunizmas, kuris nori iš jų atimti turtus, jiems ne labai patinka. Visi žydai milijonieriai ir šiaip pasiturintį komunizmo nėtrokšta ir tik už pinigus, už akšą žydų tarpe užsienyje SSSR turi nemažą savo agentų. Savaimė aišku, kad turtingieji žydai, valdydami stambius kapitalus, turi savo svorį, /ypač JAV/ ir nemažą ytaką į tų valstybių

vidaus ir užsienio politika. Tačiau dauguma užsienio žydų laukia karo ne dėl kokių politinių sumetimų, bet grynai dėl biznio. Iš tikro, karo metu visokie žydai, tiek stambūs fabrikantai, tiek smulkūs prekybininkai turi daugiausia progos pralobti. Neveltui tokie stambūs kapitalistai žydai, kaip Beruchas SSSR apšaukti karo kurstytojais ir panašiai. Susikūrusi Palestinoje žydų valstybė Izraelis yra remiama viso pasaulio žydų, dėl to ji ir įstengia apsiginti nuo arabiškųjų kaimynų puolimo. Izraelį SSSR taip pat norėjo įtraukti į sau atsidavusių valstybių tarpą, tačiau žydai SSSR palankumą rodė tik kol vyko karas ir kol jiems buvo reikalinga pagalba. Dabar Izraelis varo visiškai savitoniai atskirą politiką, dėl to Kryemlius gan širšta. SNO posėdžiuose Izraelio atstovai veik visuomet balsuoja prieš SSSR pasiūlymus ir už JAV pasiūlymus, arba bent susilaiko. Žydai, būdami pakankamai gudrūs, niškinio mato, kad SSSR lėmta žlugti, tad ir šliejasi ne prie jos, bet prie JAV, iš kur jiems plaukia visokeriopa parama ir kurios draugystė ir žlugus SSSR bus jiems naudinga. Izraelio valstybė nejaučia simpatijų Anglijai už arabų valstybių remimą karo metu, bet atsižvelgdama į Anglijos santykius su JAV ir D. Britanijos galingumą ir reikšmingumą, rodo jai pakankamai tolerancijos.

Žydų klausimas, kuris praėityje buvo ne kartą įvairiai, dargi net labai žiauriai/vikiečiai/sprendžiamas ateityje nesudarys ypatingų sunkumų. Žydai, kaip ir kiekviena tauta, nori turėti nepriklausomybę ir savo valstybę. Į susikūrusią Izraelio valstybę kasdien plaukia tūkstančiai emigrantų, kurie į ją gabenasi savo turta ir tuo didina savo valstybės turtingumą ir galingumą. Nors Izraelio valstybė ir ateityje nevedims žymesnės rolės pasaulio politikoje, tačiau žydai finansuose, prekyboje ir ekonomikoje save reikšmę išlaikys.

17

Lietuvos nepriklausomybės šarkais žydai
veikviešpatavo prekyboje. Savo sukturna ir įjky-
rumu jie buvo įsigiję nemažą priešų? Antisem-
tinės nuotaikos kartais įsiverždavo net iki in-
cidentų. 1940 m. Lietuvą okupavus bolševikams,
daugumas žydų virto bolševikais, kas dar dau-
giau padidino lietuvių neapykantą. Vokietėiai iš-
vijo bolševikus su žydais ceremonijų nodarė:
vienus iššaudė, kitus išolavo.

Dabar žydų Lietuvoje yra tiek maža, kad jie
jokios žymėnės rolės nevaizina ir nevaizina.
Žydai komunistai ilgą kartą su bolševizmu, ki-
ti išvyks į Palestina, o jei kiek ir liks, tai
jie jokios įtakos į Lietuvos gyvenimą nebotu-
rės.

*****

V I L I U S

IŠ PARTIZANŲ KOVŲ

Ilgai akambėję žemaitijos gyventojų lūpo-
se praicitų natų kovė mėnesio naktis, kurioje,
į porines roges įkinkytų, dar keltozo duonos
moragavusių traukė poras arklių, kuriose orga-
nizaciniais tikslais važiavo penki žemaitijos
partizanai. Ne tiek gyventojus stebino partiza-
nų kelionė bei jų tikslai, kurie vykdė pas-
lapdionis, nes tai reikalauja vedamos kovos tik-
las, kiek tos nakties įvykiai: "Krikštas" emve-
distams, kurie patys to užsibrėžė ir šnipo,
iš kairio į valstiaus miestelį pabėgusio susi-
tikinas su savo kaimynu partizanų, kuris, iš-
veddingas jo šelma ir bijodamas jo keršto, iš-
bėgo į miestelį ir tapo tarybinės valdžios
aktyvus darbuotojas.

Rogėms įsiskukus iš lauko kelio į pirmos
rušies vieškeli, kuris tęsiasi Telšiai-Varnia
per Pušinės mišką. Vežikas, senas škininkas, ne-
priklausomybės kovų dalyvis, sarginęs arklius,
atsiskukęs į rogėse sėdinčius partizanus pasabi-
lo: "Pasiekėme geresnį kelią. Nors vieškeliu ir

pažeidimų važiuoti, nes galima susitikti mašinos ar tokius pareigūnus su striukėmis apdanga. bet, juk gerais keliiais ne jie vieni gali naudotis, jais galime naudotis ir mes."

Sniegas kriedamas stambiais gabalais ant baltų partizanų drabužių, juos dar labiau nubaltino. Arklai bėgo rišči a, o krintantis sniegas tuoj užmaskavo pasilikusias užpakalyje rogių vėžes. Partizanas B., kuris daug apėk otiavės, papasekojo koletą iš auštaitijos partizanų kelionės ir žygių nuotykių. Partizanas L. pradėjo kalbą apie komunistų "krikštą", kuris "krikštijęs" juos taip, jog jie nuo komunistų idėjų amžinai atsisaką ir gyvena pomirtinį gyvenimą.

Laikrodis rodo 22 valandas. Pasiėkėm Pukinės mišką. Prie užsisukimo kelias kyla į kalną. Kelės ir pušys vėjo lankstomos, šnuokščia godulingą maršą. Sustoję snigti. Staiga kelio užsisukime nus apėviatė mašinos šviesa. Kritome į griovius ir pasiruošėmė kautynėms. Pro mus sustiprintu greičiu lokia pilna MVD pristojusi mašina. Šalieką kvapą tylime. Pro mus pravažiavę iš mašinos paleido automatų šūvių seriją. Mes atsėkome šūviais. Mašina sustoję vietoje, o joje tik rusiški keikimai ir dejavimai. Iš MVD pusės jokio atsakymo. Dar juos "krikštijam". Ir vėl jokio atsakymo. Palikome mašiną su sužeistais ir negyvais, keliuojame toliau pėsti, nes mūsų gerasis vežikas, kol mes "krikštijom" MVD toli atėidūrė. Praėjus pusvalandžiui po kautynių, sutraškėjo mišką kolkosvaidis ir vėl tyku. Mat, ruselis, atgavęs drąsą, drąsina ir kitus, tačiau jam niekas nepritaria.

Nuo mašinos pajė koletą kilometrų, prieš akis vėl pasirodo vienu arkliu vežimas ir jame du keleiviai. Rusiška užkalbinam: "Kas ir kur važiuojat?" Atsako pridėdamas savo vardą pavardę ir cinamas pareigas. Partizanui G. savo kaimyną šnipą pažinti to ir užteko. Vėl "krikštijam". O jo bendrakeleivio, būta gudresnio - pasivėdino kita pavardė, esąs tik vežikas. Paleidome, įpareigojome, kad parvežtų ir perduotų

valdžiai nors jau ir užėgėvę jos tarnautoją.
Žyriuojame savo keliu toliau, aniegos, krisda-
mas dideliais gabalais, užmaskavę mūsų pėdsakus
taip, kad ant ryto amvedistai su šunimis ir
koikėmis mūsų ir mūsų pėdų niekur nesurado .

Kita diena susinojome, kad "krikšto" metu
iš mašinos važiuavusių 37 garnizono karių 3 už-
mušti ir 7 sužeisti, jų tappe dū kapitonas ir
vienas leitenantas.

Atvykusi iš Krymo kapitono žmona prie su-
vusio vyro lavono pareiškė: "Jeigu gyvas nesu-
pratai ko lietuviai trokšta, tai jau miręs ne-
besuprasi". Ir tik palaidojus vyrą, sugrįžo sa-
vo keliu.

.....
L i e t u v o s d u k r a
KOVojANCIAM LIETUVIUI

Mirkšioje žvaigždutės, mėnės sivebrinai-
Plaukia per dangų. Namai naktis
Poilsį jau nešė. Vargingoje dekurėje
Vien tiktei ne instu mylinti širdis.

Kada anksti rytą žaliai pušiai
Saulėi notekėjus, dar gana anksti
Vyko žėauri kova, kovėsi brolažėliai,
Žuvo, bet dėl laisvės mirtis nebūnai.

Žuvo tada vyras, žuvo miasas brolis,
Išdavėko ruso kulkos porverti,
Bet neliūsk, lietuvi, žuolai neliūsta -
Vėtra nepalaūžia žuolų baici.

Nesvyrūok, kaip nondrė, vėjas kada pučia,
Nes lietuvis yra ginsas neveggauti
Neliūdėk, jei žuvo sūnas, tau močiute,
Ir tikėk, kad laisvė Lietuvai išauš.

Tėvas kada buvo, šautuva pašūps
Sūnus jau nametis malynom akin.
Paverkė berniukas apkebinę klevą
Ir išėjo rusams sprokėt ugnim.

Kolia pasirinko - brolių partizanų
Kaip kalnų erelis tvirtas nuostabiai
Po klevu jis buvo truputį pablyškęs
Ir kaip revas buvo smilkiniais žilais.

Danguni mėnulio plaukė nusiminęs
Žvalgė iš sukštybių žemėn neramus
Klausia jės žvaigždžių, skaisčioją aušrinę:
- Ar ilgai lietuviai dar kentės vargus?

Ar ilgai dar mindžios svetintaučiai žemę,
Ženę murylėtą, kraštą Lietuvos.
- Na ilgai - atsakė tyliai jam aušrinė
- Jei lietuviai narsiai prieš rusus kovos.

Beik, lietuvi, narsus, visad tvirto būdo.
Gin kaip taip kaip bočiai ženę atkakliai.
Sužy dėdės tėvynė nors kraujuos paplūdus,
Dainuos laisvą dainą Lietuvos vaikai.

.....
V i l n i ū

TRYS BROLIAI

Išleido motina sena
Sūnų į girią verkdamą
Sudie, sudie, masyt siela,
Aplinkui nuostabi tyla...

Išėjo trys jauni sūnai,
Motulės sielvertas tikčiai...
Kur jie, kur jie, šią nakt nakvos,
Kas jiems jaunioms lowelę klos.

Išėjo trys jauni sūnai,
Nuo jos išėjo amžinai...
Suprato motina sena
Palikus amžiams vienįšą.

Pražilo garbanos plaukų,
Nobgriaušis ašaros akių...
Tik maldė laisvės mylimos,
Dienas naktis i lgėjšs jos.

x x x

Nuskeno saulė ežere.
Sukluso oglės vakare .
Iš miško liejosi daina
Didybės, keršto kupina.

Daina skardeno paukšteliu,
I toli skrido drugeliu...
Daina kaip sielvartas gili,
Daina kaip ašara tyli,

Jos klausė morklai, patinai,
Žali berželiai, ažuoliai...
Jos kalusėsi ežere vanduo,
Jos kalusėsi vystentis ruduo.

Dainavo brolai sakalai,
Tamsėjo pynėsi balsai.
Su jais ir trys jauni sūnai
Leukų žaliųjų mūšiniai.

Kurėjo, ten visi, visi
Liūdėjo, džiaugdavosi visi trys
Viena ranka, galva viena
Drasiad prieš priešą iškelta.

Ta žemė virpanti, liūdna.
Krauju, degėsišis apnošta,
Jaugo jų sielon giliai
Lyg dygūs orškėčio dygliai.

Tylu miške, tik kai kada
Sriavena vėjas kaskada,
Tik partizanai sakalai
Dainelė traukė įstabiai.

x x x

O staugia vėtrėj pagirys,
Kovon išėjo broliai trys.
Išėjo degančiu krauju,
Krūtinėj plaudesiu nauju.

Už miško leidosi žara,
Baisi, didžiulė, kruvina.
Drebulės lūžo nuo audros,
Lapeliai sviro nuo rasos.

Perkūnas trankėsi piktai,
Blykčiojo naktyje žuibai.
Kvepėjo žemė mirtimi,
Laukai garavo ugnimi.

O siuto vėtra pagiry...
Tenėjo mūsų dienas dvi.
Per tas dienas tensiaus miškuos
Paskendo samanose kraujuos.

Kovojo broliai milžinai,
Kovojo trys jauną sūnai.
Dejavo žemė purvina
Diena verkėleno kruvina.

Nelygi užvirė kova
/Minės tą kovą Lietuva/
Šiuoreno pušys...Net baugu
Nuo jų palinkusių šakų.

Prieš šimtą du sustos po draug
Ir tų dviejų dar šimtui deug.
Kaip kovės broliai sakalai
Žaliųjų girių milžinai.

Štai dualiai sprogo granata.
/Bebuvo likusi ji viena/
Aprimo vėtroj pagirys...
Beliko mūsų broliai trys.

Kovojo trys...Aplink pilna
Galybės liejosi daina...
Daina kaip sieivartas gili,
Daina kaip sžara tyli.

-Kovosim ir mes taip kaip tėvai
Kad mušė priešą mirtinai.
Linksmi dainavo broliai trys,
Visai nutilo pagirys.

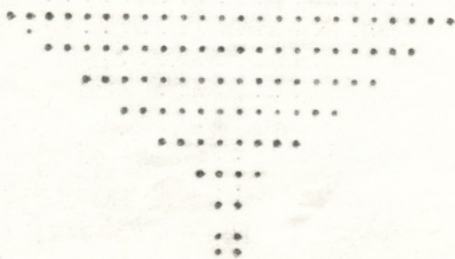
Ir vėlėi užvirė koma užvirė kova, -
Juoda, audringa, kruviņa.
Laukai kvėpėjo mirtimi.
Garavo žemė ugnimi.

O jie - sūnai motulės trys,
Kurėjo, ten visi visi.
Drąsiai dainavo dainelės
Kapojo priešų galveles.

Tyli daina ne ažmina,
Nramžina jokia kánčia...
Nutilo vėtra pagiry,
Kulka pakirto brolius tris...
Neblauk, motule, sūnų
Neblauk jų nuostabių dainų...

Ne grįš, nebepaguos, sunkaime darbe
Motulė jų - juoda mittis; *(ne parandu)*
Graži daina-tamši naktis.

Ne tiek čia krito lietuvių
Kiek rusų išgamų kvailių.
Tegu jie-šliužai sužinos
Kaip gina laisvę Lietuvos
Mus partizanai sakalai,
Mus girių broliai milžinai.

išvėjęs gied gieda apie tų miasovų-

T U R I N Y S

1. ŽEMAIČIŲ APYGARDOS VADO ŽODIS.....1
2. Vilnelė NAUJI METAI.....5
3. POGRINDŽIO REIKŠMĖ.....6
4. Vilnelė PARTIZANŲ KRAUJAS.....9
5. Pašvaisstė XX X.....10
6. Part. Kovas BUNKERY.....11
7. Samana BALTIJOS DAINA.....13
8. Vilnelė PAVERTAI TĖVINEI...15
9. Diplomatas ŽYDAI IR BOLŠEV
...vizmas...16
10. Vilius IS PARTIZANŲ KOVŲ...18
11. Lietuvos dukra KOVOJAN-
ČIAM LIETUVIUI.....20
12. Vilnelė TRYS BRĖLISI 21

...
...
...
...
...